

§ 17.

En Lods fra et andet Lodseri maa ikke paatage sig Lodsning ind i nogen Havn, hvor Lodser ere ansatte, medmindre saadant udtrykkelig er hjemlet ved det for hans Lodseri gældende Reglement, men ellers ere Lodserne berettigede til at lodse til alle de i Reglementet for deres eget Lodseri nævnte Steder, uden at noget andet Lodseri kan lægge dem Hindringer i Vejen.

Lodserne ere berettigede til med Skibsførerens Samtykke at forblive om Bord i det Skib, som de have lodset, og lodse det tilbage til det Sted, hvorfra de have lodset det, men ellers maa Lodserne ikke tage Returlodsninger, medmindre det sker efter Overenskomst mellem de vedkommende Lodserier, eller ingen Lodser ere til Stede paa Ankomststedet; dog skal vedkommende Minister, selv om ingen saadan Overenskomst er indgaaet, være bemyndiget til, hvor det findes hensigtsmæssigt, at bestemme, at 2 Lodserier skulle have gensidig Ret til Returlodsning.

3die Kapitel.

Om Lodsningen.

§ 18.

Lodserne ere pligtige at oppasse de søfarende og skulle desaaarsag, saa længe Søen er aaben, have Udkig paa passende Steder efter ankommende Skibe og paa første fra et Skib givet Signal efter Lods straks bestræbe sig for at komme om Bord paa samme. Skulde Lodsens, naar et Skib kommer i Sigte, være i Tvivl, om dette havde gjort Signal efter Lods, er det desuagtet hans Pligt at gaa Skibet i Møde.

Lodsens skal i Almindelighed først søge det ham nærmeste Skib, som gør Lods-signal.

§ 19.

Ministeren skal være bemyndiget til at paabyde, naar saadant efter de stedlige Forhold findes hensigtsmæssigt, at de større Lodserier skulle holde Fartøjer med Lodser stationerede paa passende Steder for hurtigere at kunne sende Lods til de Skibe, der gøre Signal efter Lods. Dog kan denne Bemyndigelse kun benyttes i de Tilfælde, hvor de med Foranstaltningen forbundne Udgifter kunne dækkes enten ved Bevilling af Statskassen eller af Jollekassens Indtægter i Henhold til Bestemmelserne i § 51. Hvor et Fyrskib kan benyttes, bør saadant ske, og i saa Fald skal Lodseriet ikke bidrage til Udgifterne ved Skibet.

§ 20.

Den Skibsfører, som vil have Lods, skal derom betimeligen fra Skibet gøre Signal. Hvilket Signal der fra Skibene skal gives for Lods om Dagen og om Natten, bestemmes ved kongelig Anordning.

Naar Lodsens er kommen om Bord, skal Lodssignalet straks borttages.

Naar en Skibsfører vil have Lods fra det Sted, hvorfra han gaar ud, skal han betimeligen forud bestille ham hos vedkommende Lodseri.

Kalder en Skibsfører ikke paa befale Maade Lods om Bord, da ere Lodserne angerløse, hvis nogen Ulykke skulde indtræffe.

§ 21.

Enhver Lods skal, naar han forretter Lodsning, bære Lodsskilt, og paa det at de søfarende kunne kende Lods-fartøjerne, skulle Lodserne stedse, naar de gaa ud paa Lodsning, i Fartøjets Storsejl have rød Dug i hvidt Sejl, og naar de ro, skulle de i Baaden føre en oprejst Stage med Lodsflag.

Ligeledes skulle de, naar de tage ud at lodse, stedse være forsynede med Lodseriets særlige Reglement og Takst samt et Eksemplar af denne Lov.

§ 22.

Den Skibsfører, der har gjort Signal efter Lods, skal, saa vidt Omstændighederne tillade det, være forpligtet til, naar Lodsens ses at komme ud, straks at lade manøvrere saa passende med Skibet, at Lodsens snarest og bekvemmest kan komme om Bord, brase bak eller standse Farten i rette Tid og betids give fornødne paalidelige Slæbere til Lodsbaaden. Kommer Lodsens eller Lodsbaaden til Skade, enten fordi Slæberen,